

A Ház csütörtöki üléséről ez a tudósítás számol be:

A mai ülés feltüzelt egy órákor kezdődött.

Elnök: Berzeviczy Albert.

A múlt ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után elnök bemutat három feliratot az obstrukció ellen és hatot az általános választói jog mellett.

Az ellenzék minden felirat, mely bizottsághoz való utasítása tárgyában névszerinti szavazást és azoknak holnapra való halasztását kérte, amit az elnök elrendelt.

Erre a véderőjavaslatok általános vitájának folytatása következett.

(Antal Géza beszéde.)

Antal Géza (munkapárti) engedelmet kér, hogy a tárgytól eltérjen.

A Ház az engedélyt megadja.

Antal Géza mindenekelőtt a multkori zárt ülésen az ő személyével összefüggő incidensre tér vissza és kijelenti, hogy sem pártokat, sem személyeket nem akart akkor sérteni és így nem volt indokolt az a felháborodás, amely akkor ellene kitért és nem jogosult az a követelés, hogy ő még egyszer kövesse meg a Házat. Ebben a jelentéktelen incidensben viszsztatúrköződik a koalíció egész politikája. Valamikor a vezényszóért lángha borították az országot, de mihelyt hatalomra kerültek, elfelejtették a vezényszót. A zárt ülésen is kijelentették, hogy többé nem engednek szóhoz senkit, de mégis szóhoz engedtek sokakat. Nem eszik olyan forrón a levest, ahogy főzik.

Az obstrukció ellen a koalíció a maga idejében szintén állást foglalt, és majdnem megölte a kis balpártot, amely ellenkezni mert. Felolvassa Justh Gyulának 1908-ban Makón tartott egyik beszédét, amelyben a házszabályrevíziót sürgette... (Derűtség jobbról.)

Felkiáltások balról: Az akkor volt. (Derűtség.)

(Szemelvények Justhtól, Andrássytól.)

Antal Géza: Justh Gyula képviselőházi elnökségének harmadik évfordulóján egy előtte tiszteigő küldöttségnek azt mondta, hogy „mél-
többan nem ünnepelhetik őt, mint azzal, hogy megszavazzák a házszabályrevíziót.” Justh azt is mondta akkor, hogy mindig ellensége volt az obstrukciónak és a zárt ülésen ő (Antal) szintén csak azt mondta. (Taps és derűtség a jobboldalon.)

Fölolvassa az 1909-iki választások alkalmával elmondott beszédekéből részleteket, amelyek az obstrukciót elítélték. Így Andrássy Gyulának a kassaiakhoz és Apponyinak a jászberényiekhez intézett beszédeit. Andrássy elítélte Justhot és az obstrukciót, Apponyi pedig kijelentette, hogy az obstrukció fölfordítja az országot és az a függetlenségi szárny, amely az obstrukciót akarja, nem a nemzet érdekét szolgálja. (Taps a baloldalon.)

Antal Géza: Azt is mondta akkor Apponyi, hogy soha sem fog olyan parlamenti harcot támogatni, amely a parlament munkáját lehetetlenné teszi. (Derűtség jobbról.) Ép így beszélt Kossuth Ferenc is a ceglédiek előtt. (Derűtség.)

Mikosevits Kanut közbeszól.

Lovász Márton: Mit fizettek a zentaiak? (Derűtség.)

Elnök csendet kér.

(Kossuth az obstrukció ellen.)

Antal Géza felolvassa Kossuthnak Monoron tartott beszédét, amelyben azt mondta, hogy a magyar nemzet méltóságával nem fér össze az obstrukció. (Taps)

Fölkiáltás: Éljen Kossuth Ferenc! (Zajos tetzés, taps.)

Polónyi Géza: Szentelt víz! (Zaj.)

Elnök (csenget): Így nem lehet tanácskozni! Csendet kérek!

Antal Géza: Így beszélt a választások előtt Apponyi, Andrássy és Kossuth és ma titokban az obstrukciót támogatják, mert megbuktak a választáson. (Zajos helyeslés jobbról.)

Annak igazolására, hogy a nemzet a választások előtt tudta, hogy a véderőreform milyen nagy terhekkel jár, utal a miniszterelnök beszédére. Fölolvassa ezenkívül Apponyinak a jászberényiekhez intézett nyílt leveléből, amelyben figyelmezteti a nemzetet, hogy a Khuen programja milyen nagy áldozatokat kíván a nemzetből. Idézi Kossuth Ferenc 1910 június 5-én mondott beszédének egy részét, amelyben Kossuth figyelmezteti a nemzetet, hogy Héder-váry véderőreformja elviselhetetlen terheket ró az országra, nemzeti kárpótlás nélkül. E két beszéddel azt akarja igazolni, hogy a kor-

mány a választásokon a véderőreform megvalósítására is többséget kapott. (Éljenzés és taps a jobboldalon.)

(Justh Gyula beszél.)

Justh Gyula személyes kérdésben kijelenti, hogy Antal támadásaira majd valamikor a vita során fog válaszolni. Egyelőre csak annyit állapít meg, hogy politikai pályáján három obstrukción vett részt. Az obstrukciót egyetlen esetben helytelenítette, Széll Kálmán alatt, az indennítás tárgyában. Inkonzekvenciát tehát nem lehet a szemére vetni.

Antal Géza jobb szerette volna, ha Justh kijelenti, hogy a neki tulajdonított és tőle idézett nyilatkozatokat nem tette meg. (Helyeslés a jobboldalon.)

Justh Gyula fölszólalása után megállapították a holnapi napirendet s az elnök az ülést egy-egyed háromkor berekesztette.

Védekeznek Szegeden

a kolera ellen.

— Orvosok értekezlete. —

(Saját tudósítónktól.) Budapesten, ha nem is járványosan, de föllépett a kolera. Több olyan megbetegedés, halálozás fordult elő, amelyekről hivatalosan megállapították az ázsiai kolerát. Szóval a veszedelmes betegség már itt van Magyarországon. Szegeden eddig nem fordult elő koleramegbetegedés, de azért a város tisztii főorvosa már most megtesz minden intézkedést, hogy a veszedelem ne találjon bennünket készületlenül. A mult esztendőben is csak a szigorú óvintézkedések mentették meg a várost a bajtól, amelyeket a főorvosi hivatal életbe léptetett. A legnagyobb óvatossággal, de egyben a legnagyobb szigorúsággal kezelték a kérdést és ennek köszönhetjük, hogy Szegeden egyetlen eset se fordult elő, jöllehet, el voltak készülve itt a legveszedelmesebb járványra is.

Most teljesen hasonló a helyzet. A hatóság, első sorban a tisztii főorvos minden előkészületet megtesz arra, hogy Szegeden sikerrel védekezhessenek az esetleges föllépő járvánnyal szemben. A legnagyobb elővigyázattal járnak el és a hatóság intézkedéseit nagyban megkönnyíti az az áldozatkészség, amelyet a szegedi orvosi kar tanusít. Ilyen intézkedések mellett talán sikerül ebben az évben is megakadályozni azt, hogy Szegedet meglátogassa a veszedelem.

Csütörtökön délután öt órára Faragó Ödön dr tisztii főorvos értekezetre hívta össze a szegedi gyakorló orvosokat a városháza bizottsági termébe, hogy velük a kolera elleni védekezésről tanácskozzék.

Az értekezleten a következő orvosok vettek részt: Andrássy Ferenc, Balassa Péter, Baneth Samu, Berger Mór, Bernáth József, Cserey Zsigmond, Forbáth Leó, Goldschmiedt György, Illés Imre es. és kir. törzsorvos Klein Mór, Kovács Ödön, Regdon Károly, Rex Izsó, Ruzs Gusztáv, Schreiber Fülöp, Szántó József, Spitzer Ignác, Turehanyi Imre és Wolf Ferenc doktorok.

Faragó Ödön dr elnökölt az értekezleten. Előadta, hogy az értekezletnek az a célja, hogy szolgálatot akar szervezni arra az esetre, ha a kolera itt föllép. A régi rendszert akarja követni, amely nagyon jól bevált az 1886. és 1891. évi kolerajárványok idején. Akkor az orvosok a legnagyobb készséggel állottak a hatóság rendelkezésére, reméli, hogy ez ezuttal is így lesz.

Kolerajárvány esetén lesznek. *vasuti inspekciós orvosok*, akik az állomásokon a kolerával fertőzött vidékről érkezett utasokat megvizsgálják, azokat fertőtlenítik, részben intézkednek, hogy a gyanús utasok vagy a lakásukon, vagy ha erre szükség lesz, zárt helyen, állandó megfigyelés alatt legyenek.

A központi inspekciós orvosok tizenkét óránkint fölváltva városházán fognak lakni. Koleraesetnél az inspekciós orvos rendőrrel megy ki a helyszínre, ott intézkedik a fertőt-

lenítés iránt és elrendeli, hogy a beteget be szállítsák a kolerabarakba vagy pedig otthon elkülönített helyen ápolják.

Gyógyító szolgálat is lesz. Azok az orvosok, akiket ilyen szolgálatra osztanak be a körzetébe tartozó beteghez kimegy és ott a szükséghez képest intézkedik.

A kolerabarakban a rendes vezetőn kívül, aki állandóan az épületben van, fölváltva még egy-egy orvos, esetleg szigorló orvos teljesít szolgálatot.

Ezután beszéde további részén kifejtette a főorvos, hogy nem lesz nehéz a szolgálat, mert Szegeden hatvan orvos van és egyre nem jut sok inspekció. A város minden napért husz korona tiszteletdíjat ad. Kérde a jelenlevő orvosokat, hajlandók-e elvállalni az inspekciós szolgálatokat, amelyekre különben a törvény is kötelezi őket.

Egyhangu helyesléssel feleltek erre az orvosok, akik egyenkint bejelentették azt is, hogy szükség esetén hova kívánják magukat beosztatni.

A tisztii főorvos ezután megköszönte az orvosok áldozatkészségét és kifejezést adott annak a reményének, hogy azok az orvosok, akik nem jelentek meg az értekezleten, bizonyosan a többséghez hasonlóan elvállalják a szolgálatot és erről őt értesítik.

Ezzel az ülés véget ért.

Rendes helyárák

maradnak a színházban.

— A csálhatatlan tanács. —

(Saját tudósítónktól.) A színházi helyáráknak már-már viharokat felverő ügye kezd rendes medrébe visszatérni. Készséges örömmel regisztráljuk, hogy Lázár György dr polgármester ismét kiváló érzéssel és kitünő tapintattal találta meg azt a helyes utat, amelyen a város közönségének érdekeit megvédheti, a már-már fölzaklatott kedélyeket lecsillapíthatja. A polgármester ugyanis ma magához kérte — úgy halljuk, a „Délmagyarország“ cikke következtében — Almássy Endre színigazgatót és elrendelte, hogy a színházban rendes helyárákat szedjenek mindaddig, amíg a helyárák föl-emelésének dolga végleges elintézését nem nyer. Ezzel tehát reparálódott az a sérelem, amely azzal esett volna a közönségen, hogy Almássy egy elsőfoku határozatot foganatosítani akart — kizárólag a saját javára és a közönség terhére.

Minden valószínűség szerint korrigálódni fog az a határozat is, amelylyel a tanács a papától ellopott csálhatatlanság elvén megfőlebbezhetetlennek mondta ki a saját véleményét. Wimmer Fülöp indítványa folytán az ügy most már minden bizonynnyal a közgyűlés elé kerül. Wimmer különben holnap *ujból felfolyamodással fog élni a sérelmes tanácsi határozat ellen.*

A színházi helyárák felemelése, illetve Wimmer bizottsági tag felebbezésének visszautasítása tárgyában ma kaptunk úgy jogi, mint közigazgatási kérdésekben elismert elsőrendű szakfértől fejtegetéseket, amelyek most már a törvény betűivel bizonyítják azt, hogy Wimmer törvényhatósági bizottsági tag felebbezésének visszautasítása merő önkény volt. Nem is kételkedünk abban, hogy a tanács ezt most már belátja és Wimmernek indítvány alakjában beadott felfolyamodását a helyárák felemelését kimondó határozat elleni helyes felebbezésnek fogja tekinteni, amellyel egy ember javára és az egész színházjáró közönség terhére az árakat 20—25 százalékkal felemelte. Ez 30—40.000 korona ajándékot jelent, amellyel a két többségben volt tanácsos a közönséget Almássy javára megadóztatni kívánja.

A tanács álláspontja — mondja a jogi vélemény — határozottan téves. Mert: kétségtelen, hogy a tanács a színházi helyárák felemelése kérdésében első fokozatban határozott,